

Verslag studiebeurzenproject Natham.

Datum: 16 maart 2014.

Aanwezige studenten:

I. Umadeni
P. Mahalekshmi
G. Sorrambigai
K. Krishnaveni
C. Ambika
A. Ambika
A. Nilofernisha
D. Abiraya
M. Deepa
P. Lalitha
M. Priyanka

Op de bovenste verdieping van een gebouw in Natham krijgen 14 jonge meiden van 17 t/m 19 jaar elke zondag computerles en Engelse spreekvaardigheid. Zij komen hiervoor in aanmerking als ze naar het college gaan, uit de armste laag van de bevolking komen en gemotiveerd zijn. Op het moment van mijn bezoek waren er 10 meiden aanwezig met de computerdocent. De Engelse docent was op zwangerschapsverlof. De meiden die hun bachelor aan het afronden zijn hadden net hun scriptie ingeleverd en waren hard aan het studeren voor hun eindexamens. Er stonden 6 werkende computers met internetverbinding. Ze maakten via internet gebruik van verschillende sites om examenvragen op te zoeken, welke vervolgstudies er mogelijk zijn met hun bachelor en vacatures voor banen. Ook is het toegestaan om een eigen email-account aan te maken en een facebook- en linkedinpagina te hebben. Zij hebben gezamenlijk een groep gevormd op linkedin waar zij met hun sponsors en andere uitgenodigden hun contacten kunnen leggen. Op het moment dat ik aanwezig was werd er geskyped met een van de sponsors uit Nederland.

De studenten werken op hun college op de computer. Hun studiegegevens zetten zij op hun email-account. Zo kunnen zij op de zondagschool verder aan hun studie door hun email te openen.

De meiden zitten op twee verschillende colleges: het NPR-college en de universiteit Gandhigram. Van de 10 meiden die ik heb geïnterviewd zitten er 3 in het tweede jaar. Twee daarvan doen hun bachelor in informatica en willen na hun behaalde bachelor -dat een 3 jarige studie is- een baan zoeken. Om een baan te vinden zullen ze verder van huis moeten. Dit betekent uit huis naar de grote stad. Voor meisjes is dit een probleem omdat het niet is toegestaan om zelfstandig te wonen. Zij zijn dan afhankelijk of zij bij familie onderdak kunnen krijgen.

De andere doet haar bachelor in Engels. Zij wil graag hierna een masterstudie in Engels gaan doen en dit is mogelijk in Dindigul, een stad die dagelijks per bus te bereiken is.

De andere meiden zitten in hun laatste jaar voor hun bachelorgraad. Zes studenten willen graag hun master gaan halen. De bachelors waarvoor zij nu examen doen zijn wiskunde, informatica, commercieel, natuurkunde.

De studenten die doorgaan voor hun mastergraad moeten hiervoor naar Madurai of Dingidul, twee steden die dagelijks met de bus te bereizen zijn. Ook zouden zij bij het college intern in het bijbehorende hostel kunnen. Alleen voor de master commercieel moet de student in een hostel omdat deze studie in een ander district wordt gegeven.

De colleges organiseren voor hun studenten bedrijvendagen. Bij verschillende bedrijven kunnen de studenten zich dan presenteren en worden geïnterviewd voor een vacature. Vier van de studenten hebben op deze manier een plek kunnen krijgen bij een bedrijf. Een reden hiervan is de training elke zondag in de Engelse spreekvaardigheid. Toch is de wens om hun mastergraad te halen. Zij moeten nu beslissen wat zij gaan kiezen. Met een master denken zij later een betere positie te kunnen verwerven met een hoger salaris. In de praktijk is dit niet het geval en zouden zij beter voor een baan bij het bedrijf kunnen kiezen. Dat zij nog erg jong zijn en een vrouw zijn, zal ongetwijfeld meespelen in hun beslissing.

Om verder te kunnen studeren zijn de meeste studenten afhankelijk van een één op één - sponsoring. Voor aankomend studiejaar is er geld voor 6 studenten.

De conclusie die getrokken mag worden is dat de drie jaar zondagsklas die de studenten kunnen volgen veel kansen oplevert voor de toekomst.

De meiden hebben mij gevraagd alle sponsoren die dit project mogelijk maken hierbij hartelijk te bedanken.

Nicoline Klokgieters
vrijwilliger voor BenG projecten